

Dálkové šíření *Rumex alpinus* bylo zkoumáno na území Krkonošského národního parku, kde je invaze tohoto druhu aktuálním problémem. Práce navazuje na diplomovou práci z roku 2007 (Červenková 2007), ve které byl vytvořen model invaze *R. alpinus* v Krkonoších.

Měření dálkového šíření probíhalo na čtyřech lokalitách - na třech lokalitách bylo zkoumáno dálkové šíření vodou a na jedné lokalitě šíření větrem.

Anemochorie na louce byla měřena pomocí lapacích pastí až do vzdálenosti 50 m. Semene se pomocí větru šířila do vzdálenosti 20 m. Hydrochorie byla měřena pomocí lapacích sítí v potocích až do vzdálenosti 100 m. Největší měřená vzdálenost šíření semen pomocí vody byla 100 m. Hydrochorie se tedy prokázala jako důležitý faktor působící při invazi *R. alpinus*. Velký vliv na šíření vodou i větrem měly i bouřky a přívaly vody.

Z dat o šíření větrem byly sestaveny predikční exponenciální křivky, které vyjadřovaly šíření na větší než měřené vzdálenosti.

Terénní disperzní křivky byly porovnávány s teoretickými křivkami použitými v modelu invaze z roku 2007. Ukázalo se, že teoretické křivky nadhodnocují šíření *R. alpinus* větrem.

U simulací šíření *R. alpinus* s terénními disperzními křivkami bylo podceněno dálkové šíření. Důvodem byla velká velikost jednotlivých buněk sítě, ve které modelování probíhalo.

Výsledky simulací šíření *R. alpinus* s terénními křivkami ale i tak přinesly informaci o tom, že invaze, i při potlačení disperze, neustále postupuje a to díky vegetativnímu množení.